

## II

(Acte fără caracter legislativ)

## REGULAMENTE

## REGULAMENTUL (UE) NR. 550/2011 AL COMISIEI

din 7 iunie 2011

**privind stabilirea, în temeiul Directivei 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului, a anumitor restricții aplicabile utilizării de credite internaționale rezultate din proiecte ce implică utilizarea de gaze industriale**

(Text cu relevanță pentru SEE)

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 octombrie 2003 de stabilire a unui sistem de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră în cadrul Comunității și de modificare a Directivei 96/61/CE a Consiliului <sup>(1)</sup>, în special articolul 11a alineatul (9),

întrucât:

- (1) Obiectivul principal al Convenției-cadru a Organizației Națiunilor Unite privind schimbările climatice (UNFCCC), aprobată prin Decizia 94/69/CE a Consiliului din 15 decembrie 1993 privind încheierea Convenției-cadru a Organizației Națiunilor Unite privind schimbările climatice <sup>(2)</sup>, este acela de a realiza stabilizarea concentrațiilor de gaze cu efect de seră în atmosferă la un nivel care să împiedice perturbarea antropică periculoasă a sistemului climatic. Pentru a îndeplini acest obiectiv, temperatura totală medie anuală la suprafață nu trebuie să depășească nivelurile preindustriale, la nivel mondial, cu mai mult de 2 °C, conform celor stabilite cu ocazia Conferinței privind schimbările climatice de la Cancun din decembrie 2010 și în „Acordul de la Copenhaga”. Cel mai recent raport de evaluare întocmit de Comitetul interguvernamental privind schimbările climatice (IPCC) arată că, în vederea realizării acestui obiectiv, emisiile mondiale de gaze cu efect de seră trebuie să înceteze să crească cel târziu în 2020. Aceasta implică o sporire a eforturilor globale depuse de toate marile țări emitente.
- (2) Această provocare nu va putea fi soluționată decât dacă piețele carbonului vor juca un rol esențial. Acestea vor permite îndeplinirea obiectivelor la costuri mai reduse, promovând totodată proiecte mai ambițioase. Mai mult,

piețele carbonului pot constitui un mod eficace de a transfera finanțări către țări în curs de dezvoltare. De asemenea, piețele carbonului pot contribui la respectarea angajamentului luat la Copenhaga de acordare a unui pachet de finanțări internaționale în valoare de 100 de miliarde de dolari. Acest fapt va necesita dezvoltarea semnificativă a mecanismelor existente, inclusiv a reformei mecanismului de dezvoltare nepoluantă, cu scopul de a spori utilizarea nivelurilor de referință standardizate și de a crea noi mecanisme de piață.

- (3) Protocolul de la Kyoto, aprobat prin Decizia 2002/358/CE a Consiliului din 25 aprilie 2002 privind aprobarea, în numele Comunității Europene, a Protocolului de la Kyoto la Convenția-cadru a Organizației Națiunilor Unite asupra schimbărilor climatice și îndeplinirea în comun a angajamentelor care decurg din acesta <sup>(3)</sup>, a fixat obiective de reducere a emisiilor pentru 39 de părți pentru perioada 2008-2012 și a instaurat două mecanisme pentru crearea de credite internaționale pe care părțile le pot utiliza pentru a compensa emisiile. Implementarea în comun (*Joint Implementation – JI*) prevede crearea unor unități de reducere a emisiilor (*emission reduction units – ERU*), în timp ce mecanismul de dezvoltare nepoluantă (*Clean Development Mechanism – CDM*) prevede crearea de reduceri omologate ale emisiilor (*certified emission reductions – CER*).
- (4) Implementarea în comun și mecanismul de dezvoltare nepoluantă sunt considerate drept mecanisme bazate exclusiv pe compensare, în temeiul cărora reducerea cu o tonă a emisiilor de gaze cu efect de seră oferă dreptul la emiterea în altă parte a unei tone de emisii de gaze cu efect de seră. Având în vedere că, de regulă, astfel de sisteme contribuie la diminuarea costurilor de reducere a emisiilor la nivel mondial, permițând luarea de măsuri în țări unde aceste măsuri sunt mai rentabile, ele nu contribuie la eforturile de reducere necesare atingerii obiectivului de limitare a încălzirii globale la 2 °C.

<sup>(1)</sup> JO L 275, 25.10.2003, p. 32.

<sup>(2)</sup> JO L 33, 7.2.1994, p. 11.

<sup>(3)</sup> JO L 130, 15.5.2002, p. 1.

- (5) Pentru atingerea obiectivului de limitare a încălzirii globale la 2 °C, Uniunea Europeană estimează că angajamentele asumate de țările industrializate ar trebui completate cu măsuri adecvate de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră luate de țările în curs de dezvoltare, în special de cele mai avansate. În paralel, ar trebui să se creeze condiții pentru dezvoltarea treptată a unei vaste piețe internaționale a carbonului, care să permită realizarea de reduceri eficiente la nivel mondial și în cadrul căreia să se genereze credite internaționale pentru reducerile de emisii realizate sub o valoare de referință stabilită la un nivel inferior față de cel al emisiilor proiectate în absența unor măsuri de atenuare. Acest lucru necesită luarea unor măsuri adecvate de reducere de către țările în curs de dezvoltare. În timp ce participarea țărilor cel mai puțin dezvoltate la CDM ar trebui consolidată, țările în curs de dezvoltare mai avansate ar trebui să se îndrepte treptat către participarea la mecanisme sectoriale de piață și, în final, la sisteme de plafonare și de comercializare <sup>(1)</sup>.
- (6) Participarea la implementarea în comun și la mecanismul de dezvoltare nepoluantă este voluntară, la fel ca și deciziile de autorizare a utilizării de credite în cadrul sistemelor de comercializare a certificatelor de emisii. Așadar, se face distincția între creditele care pot fi generate și creditele pe care semnatarii la Protocolul de la Kyoto le-ar fi putut autoriza spre utilizare în temeiul legislației lor naționale. În acest scop, Directiva 2003/87/CE a prevăzut deja excluderea utilizării de unități cantitative alocate, iar Directiva 2004/101/CE a Parlamentului European și a Consiliului <sup>(2)</sup> a autorizat utilizarea anumitor credite generate de mecanismele JI și CDM, ținând cont de o serie de restricții armonizate privind utilizarea de credite internaționale rezultate din proiecte care vizează activități nucleare, de utilizare a terenurilor și de exploatare forestieră, și cu condiția ca statele membre să le permită operatorilor să utilizeze volume de credite internaționale de alt tip. Directiva 2003/87/CE prevede adoptarea unor dispoziții armonizate de implementare a restricțiilor de utilizare a creditelor internaționale.
- (7) Trebuie restricționată utilizarea creditelor internaționale rezultate din proiecte care implică utilizarea de trifluorometan (HFC-23) și de protoxid de azot (N<sub>2</sub>O) generați în urma producției de acid adipic (denumite în continuare „proiecte referitoare la gazele industriale”). Această măsură este conformă cu concluziile Consiliului European din octombrie 2009 prin care țările în curs de dezvoltare, în special cele mai avansate, sunt invitate să ia măsuri adecvate de reducere. Marea majoritate a proiectelor referitoare la gazele industriale sunt localizate în țări în curs de dezvoltare mai avansate, care dispun de capacități suficiente pentru finanțarea din fonduri proprii a acestor măsuri de reducere puțin costisitoare; veniturile generate în trecut de aceste proiecte ar trebui să permită finanțarea de acest tip. Introducerea de restricții de utilizare în cazul creditelor referitoare la gazele industriale, în special dacă este urmată de luarea deciziilor aferente la nivel internațional, ar trebui să contribuie la atingerea unei repartizări geografice mai echilibrate a avantajelor ce decurg din mecanismele stabilite în temeiul Protocolului de la Kyoto.
- (8) Proiectele referitoare la gazele industriale provoacă îngrijorări legate de protecția mediului. Rentabilitatea excepțională a proiectelor având ca obiect eliminarea HFC-23 are drept consecință stimularea producției și utilizării în continuare, în uzinele omologate și la nivelul maxim autorizat de metodologia aplicabilă activităților de proiect, a clorodifluorometanului (HCFC-22), un gaz cu efect de seră cu un potențial de încălzire globală ridicat. În consecință, producția de HCFC-22 ar putea fi mai mare decât ar fi fost în absența activităților de proiect. La rândul său, acest fapt subminează „Ajustările din 2007 la Protocolul de la Montreal (privind substanțele care epuizează stratul de ozon) referitoare la producția și consumul de HCFC” <sup>(3)</sup>, menit să instituie accelerarea eliminării treptate a HCFC-22 nedestinat utilizării ca intermediar de sinteză. De asemenea, această situație este contrară deciziei statelor membre de a finanța eliminarea treptată a producției de HCFC-22 cu ajutorul contribuțiilor la fondul multilateral înființat în temeiul Protocolului de la Montreal. Această rentabilitate ridicată provoacă distorsionări ale stimulentei economice și ale mediului concurențial, precum și deplasări ale producției dinspre producătorii de acid adipic stabiliți în Uniune înspre producătorii omologați din țările terțe. Faptul că producătorii de acid adipic care participă la mecanismele instituite în temeiul Protocolului de la Kyoto sunt tratați într-un mod mai favorabil decât producătorii care vor intra în schema Uniunii începând cu 2013 va duce la creșterea riscului de generare a unor deplasări similare ale producției, precum și la creșterea netă a emisiilor la nivel mondial. Pentru a reduce distorsionarea stimulentei economice și a mediului concurențial, precum și pentru a se evita relocarea emisiilor de gaze cu efect de seră, se justifică impunerea de restricții cu privire la utilizarea acestor credite internaționale.
- (9) Creditele internaționale rezultate din proiectele referitoare la gazele industriale nu contribuie la transferul de tehnologie și nici la transformarea pe termen lung a sistemelor energetice din țările în curs de dezvoltare. Reducerea acestor gaze industriale prin intermediul implementării în comun și al mecanismului de dezvoltare nepoluantă nu contribuie la reducerea în cel mai eficient mod a emisiilor globale, deoarece rentabilitatea ridicată generată de dezvoltatorii de proiecte nu este utilizată în vederea reducerilor de emisii.
- (10) Articolul 11a alineatul (9) din Directiva 2003/87/CE prevede dispoziții de aplicare a măsurilor de restricționare totală a creditelor specifice. O astfel de restricționare trebuie aplicată în cazul proiectelor referitoare la gazele industriale. Măsurile de restricționare totală sunt cele

<sup>(1)</sup> Concluziile Consiliului, Pregătirea celei de-a 16-a conferințe a părților la CONUSC (Cancun, 29.11-10.12.2010), cea de-a 3036-a reuniune a Consiliului „Mediu” (Luxemburg, 14.10.2010) și Concluziile Consiliului privind poziția UE în perspectiva Conferinței de la Copenhaga privind schimbările climatice (7-18.12.2009) și cea de-a 2968-a reuniune a Consiliului „Mediu” (Luxemburg, 21 octombrie 2009), avizate de Președinția Consiliului prin concluziile sale prezentate cu ocazia Consiliului European de la Bruxelles din 29-30 octombrie 2009.

<sup>(2)</sup> JO L 338, 13.11.2004, p. 18.

<sup>(3)</sup> Protocolul de la Montreal privind substanțele care epuizează stratul de ozon, astfel cum a fost ajustat și amendat cu ocazia celei de-a 19-a reuniuni a părților la Protocolul de la Montreal (17-21 septembrie 2007).

mai potrivite pentru eliminarea concurenței nedorite și a consecințelor asupra mediului specifice creditelor respective; totodată, ele îmbunătățesc rentabilitatea reducerii emisiilor la nivel mondial și performanța de mediu a pieței carbonului, prin încurajarea investițiilor în favoarea unor tehnologii cu emisii reduse de carbon.

- (11) Conform articolului 11a alineatul (9) din Directiva 2003/87/CE, măsurile prevăzute de prezentul regulament trebuie să se aplice începând cu 1 ianuarie 2013, ceea ce, în conformitate cu articolul respectiv, corespunde unei date cuprinse între, cel mai devreme, șase luni de la adoptarea măsurilor și, cel mai târziu, trei ani de la adoptarea lor. Utilizarea creditelor referitoare la gazele industriale în vederea îndeplinirii obligațiilor de conformitate în cursul anului 2012 nu este afectată de aceste măsuri.
- (12) Măsurile prevăzute în prezentul regulament sunt conforme cu avizul Comitetului privind schimbările climatice,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

#### Articolul 1

Începând cu 1 ianuarie 2013, se interzice utilizarea creditelor internaționale rezultate din proiecte ce implică eliminarea trifluorometanului (HFC-23) și a protoxidului de azot (N<sub>2</sub>O) rezultați în urma producției de acid adipic în scopul articolului 11a din Directiva 2003/87/CE, cu excepția utilizării creditelor acordate pentru reduceri de emisii realizate înainte de 2013 în cadrul unor proiecte existente de acest tip, a căror utilizare este autorizată până la 30 aprilie 2013 inclusiv cu scopul de a compensa emisiile generate în 2012 de instalațiile participante la schema UE de comercializare a certificatelor de emisii (EU ETS).

#### Articolul 2

Prezentul regulament intră în vigoare la data publicării sale în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 7 iunie 2011.

Pentru Comisie  
Președintele  
José Manuel BARROSO